

**Picnic '06:
Cross Media Week
in Amsterdam**

Dj'en in Beijing

Operatie Sigismund

Mediagilde in Pakhuis de Zwijger

Connected2: iMap

Binnen de vier domeinen waarbinnen Waag Society werkzaam is spelen momenteel de volgende zaken.

Zorg

Er lopen momenteel twee grote zorgprojecten: FRUX, waarover in het vorige nummer werd bericht, en Scottie. Scottie houdt zich bezig met de communicatie op afstand, bijvoorbeeld tussen een kind in het ziekenhuis en de familie. Beide projecten zijn volop in ontwikkeling. Inmiddels is Pilotus, de communicatiesoftware voor geestelijk beperkten, nu op de markt in de Verenigde Staten.

Onderwijs

Belangrijkste educatieve projecten zijn op dit moment die met het Drents Archief onder de naam 'Operatie Sigismund' en het Teylers Bètalab, waarbij een

voormalig observatorium in de tuin van het Teylers Museum wordt getransformeerd tot een spannende leeromgeving.

Samenleving

Creative Commons Nederland zet de besprekingen met BUMA/Stemra voort om te proberen de CC-licenties een plaats te geven in het Nederlandse systeem van auteursrechten. Daarnaast waren er conferenties in Brazilië, Finland en India. In dit nummer ook een bijdrage over Namita Malhotra, van het Alternative Law Forum in Bangalore, die in juli te gast was in de Waag.

Cultuur

In het kader van Connected2 was er in september een iMap-voorstelling (zie artikel in dit nummer). Daarnaast in dit nummer een verslag van het bezoek aan China van Floor van Spaendonck eerder dit

jaar in het kader van een uitwisselingsworkshop over dj'en.

Het belangrijkste evenement eind september is Picnic '06. Uitgebreide aandacht hiervoor in dit nummer in een dubbelinterview met Marleen Stikker en Monique van Dusseldorp.

INHOUD / Contents

Redactioneel/editorial	p. 2
Namita Malhotra	p. 3
Picnic '06	p. 4
Picnic '06 English	p. 7
I'mPULSE Beijing	p. 8
I'mPULSE Beijing English	p. 10
Sigismund	p. 12
Mediagilde	p. 14
Media Guild	p. 16
Robodock -column	p. 17
Imap	p. 18
Imap English	p. 19
Stemcomputers	p. 20
Election systems	p. 21
Nieuws/news	p. 22
Agenda/diary	p. 24

Hereby an overview of our main activities within the four domains: Healthcare, Education, Society and Culture.

- Within Healthcare, the two main projects are FRUX, on which we reported in the last issue of this magazine, and Scottie, which concentrates itself on communication, for example between a child in hospital and its family. In the meantime, our communication tool Pilotus is now officially on the market in the United States.
- Important Education projects are those with the Drents Archief (Archive of the province of Drenthe) under the name 'Operation Sigismund' and with Teylers Museum in Haarlem, called 'Teylers Bètalab'. In this project a former observatorium in the garden of the museum is transformed into a playful learning area.
- Creative Commons Netherlands continues talks with BUMA/Stemra to try to give CC-licences a place within the Dutch copyright system. Apart from that, there were conferences held recently in Brasil, Finland and India. In this issue also a contribution on Namita Malhotra, who was a guest at the Waag in July.
- Connected2 presented a performance called 'Imap' in September. More about this in this issue, and also a report from Floor van Spaendonck on her visit to a DJ workshop in China earlier this year. Major event at the end of September is Picnic '06, on which we bring an interview with both Marleen Stikker and Monique Dusseldorp.

NAMITA MALHOTRA: GASTJURIST

Waag Society heeft een groot internationaal netwerk maar het warmst zijn de banden met India. We zijn nauw betrokken bij Sarai, inmiddels een internationaal befaamd medialab, en hebben dan ook regelmatig bezoekers die op de een of andere manier betrokken zijn bij Sarai-projecten. Tot half juli was Namita Malhotra, van het Alternative Law Forum in Bangalore te gast.

"Ik ben hier om een project met Creative Commons licenties te doen in het kader van het 'Law and Media' programma waar ik in India aan meewerk. Creative Commons is een alternatief licentiesysteem dat weliswaar binnen het auteursrecht functioneert, maar andere voorwaarden stelt. Het auteursrecht zegt: 'alle rechten voorbehouden' en Creative Commons zegt 'sommige rechten voorbehouden'. Het is gericht op internetgebruikers en -kunstenaars. Die kunnen hun werk deels beschikbaar maken voor hergebruik."

Malhotra is al een tijd actief in de auteursrechten-beweging. Ze

raakte steeds meer betrokken bij projecten in haar hoedanigheid van jurist. Uiteindelijk ging ze werken voor het Alternative Law Forum waar ze het Law and Media-programma opzette.

Waaruit bestaat je samenwerking met Waag Society?

"Samen met het Lab van Waag Society en dan vooral met Michiel van der Ros bouwen we een zoekmachine voor media (foto's, filmpjes) die rechtenvrij te gebruiken zijn. Dan is er een applicatie waarmee je collages kunt maken op bestaande websites. Die kun je dus 'aanpassen' op jouw manier".

Is dat wel in de haak, juridisch gezien?

"Het zit op het randje, maar omdat je ook de site alleen via onze applicatie kan bereiken denken wij dat het kan. Maar ik ben niet voor niks jurist. Het heeft een zeker risico, maar dat is juist het aardige eraan. Als er geen uitdaging in zou zijn zou het voor ons niet interessant zijn. We zijn nu eenmaal een organisatie die de grenzen onderzoekt en desgewenst verlegt".

Namita Malhotra's residency wordt mede mogelijk gemaakt door het EU-India programma.

Namita Malhotra: guest lawyer

Waag Society maintains a large international network but our warmest links are with India. We are closely involved with Sarai, a media lab of international renown, and regularly receive visitors who are in some way connected with Sarai projects. Namita Malhotra of Bangalore's Alternative Law Forum was our guest until mid-July.

"I'm here to do a Creative Commons licences project that relates to the Law and Media program that I'm working on in India. Creative Commons is an alternative licensing system that maintains copyright while creating different conditions. Copyright says: 'all rights reserved'; Creative Commons says: 'some rights reserved'. It's directed towards internet users and artists. They can make their work partially available for re-use."

Malhotra has been involved with the copyright movement for quite some time now. She became increasingly involved with projects in her capacity as a lawyer. Finally she began to work at the Alternative Law Forum where she set up the Law and Media program.

Tell me about your work with the Waag Society

"In co-operation with Waag Society Lab and particularly with Michiel van der Ros, we have been building a search engine for media (photos and short films) that can be used without infringing copyright. There is also an application that you can deploy to create collages on existing websites. So you can 'adapt' them in your own way."

Is that legally acceptable?

"It's on the borderline. But because you can only reach the site by means of our application, we believe that it's OK. Of course, it's not for nothing that I'm a lawyer. The project does entail a certain risk, but that's also the fun of it. If there wasn't a challenge, we wouldn't be interested. After all, we're an organisation that examines boundaries and, if required, shifts them."

Namita Malhotra's residency was partly made possible by the EU-India program.

PICNIC '06

de eerste Cross Media Week in Amsterdam van start

door/by Sam Nemeth

CROSS MEDIA WEEK
SEPTEMBER 26-30
WESTERGASFABRIEK
AMSTERDAM
CROSSMEDIaweek.ORG

In het kielzog van Job Cohen trok vorig jaar de Amsterdamse Creatieve Industrie naar de Amerikaanse Westkust om onze stad als vestigingsplaats voor nieuwe media en ICT-bedrijven te promoten. Eén ding heeft het zeker voortgebracht: de Cross Media Week, inmiddels herdoopt tot Picnic '06. Bas Verhart van Media Republic en Waag Society's directeur Marleen Stikker wisten de andere delegatieleden er van te overtuigen dat Amsterdam op het gebied van nieuwe media & ICT veel te bieden heeft en dat de stad dat internationaal beter moet promoten. De stad had na zo'n reis en veel mooie woorden over het belang van de creatieve industrie een initiatief nodig: Picnic '06 was geboren.

Marleen Stikker: "Een jaar eerder is voor het Innovatie Platform in kaart gebracht wat de sterkte is van de regio Amsterdam. De Creatieve Industrie en met name Nieuwe Media en ICT kwam daar als sterke sector uit de bus. De regio Amsterdam heeft een interessante mix: de kennis over high tech en superbandbreedte die zich concentreert in de Watergraafsmeer, de contentindustrie in Hilversum en Amsterdam en een onafhankelijke en experimentele scene van hackers, kunstenaars, ontwerpers en performers. Al die gebieden zijn sterk internationaal gericht en hebben grote invloed op elkaar. Ze zijn alleen niet voldoende met elkaar in gesprek en we benutten de kansen van deze unieke combinatie niet voldoende. Onze conclusie was dat we deze werelden met elkaar in contact moeten brengen en internationaal moeten positioneren. De missiereis kwam op een goed moment. In die paar dagen is de overtuiging gegroeid dat we iets bijzonders in huis hebben en dat het evenement op brede steun kon rekenen. Zowel van de overheid als van het bedrijfsleven en de creatieve sector. Dat is ook gebleken, in korte tijd is het gelukt om een zeer onderscheidend programma samen te stellen en de financiële ondersteuning daarvoor te krijgen."

PROGRAMMA

De programmering van Picnic '06 is in handen van Monique van Dusseldorp: "Het unieke aan het

concept is dat het niet blijft hangen in het doelgroepen denken. We zijn er voor creatieven, kunstenaars maar ook voor het bedrijfsleven en beleidsmakers. Een belangrijk onderdeel van de week is het congres dat rond de 1000 deelnemers moet trekken. Het onderwerp is met opzet breed: media, entertainment en technologie. Wat voor betekenis heeft de zich explosief ontwikkelende technologie voor de entertainmentindustrie? En welke rol kan Amsterdam in die zo snel veranderende wereld spelen?"

CRÈME DE LA CRÈME

Van Dusseldorp is gevraagd om de Picnic '06 te programmeren als succesvolle organisator van een reeks van internationale events, onder andere 'TV meets the Web'. Picnic wordt een jaarlijks evenement. Van Dusseldorp benadrukt dat Picnic zich over de jaren heen zal ontwikkelen: "Dit jaar hebben we ons geconcentreerd op het congres. Volgend jaar willen we graag dat Picnic door de hele stad aanwezig is met evenementen en activiteiten."

Het programma van Picnic '06 bevat de crème de la crème van internationale nieuwe media sector, van Linden Lab, het bedrijf achter de geruchtmakende 3D internet-community Second Life tot MySpace.com. *User generated content*, ofwel Web2.0 speelt dan ook een belangrijke rol in Picnic '06. Het in-

ternet wordt overspoeld met door de gebruikers gemaakte films, foto's maar ook bijvoorbeeld nieuws. Bloggers vormen zelfs een belangrijke bron voor de 'serieuze' journalistiek die dankbaar gebruik maken van de inside-kennis van de talloze bloggers op het internet. Op Picnic zijn er dan ook een aantal succesvolle bloggers. Regine Debatty van 'We make money not art', de winnaar van de prestigieuze Webby-award, is er een van, maar ook Joseph Jaffe, marketing goeroe en blogger is aanwezig. Waar maar mee aangetoond is dat het verschijnsel blog inmiddels uit de obscuriteit in het volle daglicht is getreden.

Mainstream media, de amusementsindustrie, is een ander thema waar Picnic '06 op inzet. En dan met name TV, film en design. Dr. Michael B. Johnson van de Pixar Animation Studio's, befaamd om hun voortrekkersrol in de digitale animatie techniek in kassuccessen als Toy Story en Finding Nemo geeft een presentatie over creativiteit versus samenwerking, ambacht versus kunst, design en technologie maar vooral over het produceren van een 'unieke amusements ervaring'.

De businessmodellen achter de amusementsproduc-

ten worden gepresenteerd door John Underkoffler die Spielberg assisteerde bij zijn meesterwerk Minority Report, Gary Carter van FMX en Marko Ahtisaari die verantwoordelijk is voor de designstrategie van Nokia.

Monique van Dusseldorp: "Ik ben blij dat we zo'n sterk programma hebben. We hebben de toegang tot het congres laag proberen te houden. Voor studenten is een gratis toegankelijke serie lezingen opgezet met een aantal topsprekers van de conferentie. Daarnaast is een gevarieerd programma rond het congres samengesteld door partnerorganisaties. Op vrijdagavond vindt Picnic@Night plaats in samenwerking met onder andere Paradiso en de Volkskrant. Zij verzorgen een lineup van kunstenaars die nieuwe media inzetten voor commentaar op het nieuws. Mediamatic en Virma presenteren een machinima avond waarbij gamers hun eigen gemaakte filmpjes vertonen. Er is voor iedereen wat te beleven."

DOORS OF PERCEPTION

Is Picnic '06 de opvolger van 'Doors of Perception'?

Marleen Stikker: "Doors of Perception is één van de beste conferenties die Nederland ooit gekend heeft en zeker een inspiratie voor Picnic '06. Picnic ligt thematisch dicht tegen Doors aan, maar heeft een bredere agenda. John Thackera heeft Doors vanuit het voormalige Vormgevingsinstituut opgezet en organiseert tot op de dag van vandaag zeer inspirerende en invloedrijke bijeenkomsten over design en technologie. Vaker in India en Engeland dan in Amsterdam, helaas. Voor de conferentie kreeg hij de laatste jaren de middelen niet meer bij elkaar. Ik denk dat we voor Picnic '06 een bredere coalitie hebben samengebracht die de continuïteit kan waarborgen. John Thackera is

overigens spreker op Picnic '06 en ik heb hem bij de start om advies gevraagd."

Hoe is Waag Society betrokken bij Picnic '06?

Marleen Stikker: "Allereerst als initiatiefnemer. Dat past bij onze rol. Het leggen van nieuwe verbindingen en het uitwisselen van ideeën is waar het bij ons om draait. We doen dat oor ons eigen onderzoek en ontwikkeling, maar ook door mensen en organisaties met elkaar in gesprek te brengen. We zullen zelf een *locative media* workshop organiseren tijdens Picnic '06 waarin diverse projecten worden gepresenteerd. Het is een opmaat naar volgend jaar waarbij we samen willen gaan werken met 'Come out and Play', een street games festival dat dit jaar in New York plaats vindt." (<http://www.comeoutandplay.org>)

Wat zijn je favorieten?

'Teveel om op te noemen. Ik ben erg benieuwd naar Dan Gillmor die in het onderdeel People's Media komt spreken over het Center for Citizen Media dat hij in de VS heeft opgezet. Dat is een instituut dat door gebruikers zelf geproduceerde media onderzoekt en stimuleert. Hij pleit voor een nieuw journalistiek eco-systeem. Op vrijdag is de track over The Internet of things. Daar spreken wetenschappers en kunstenaars over de nieuwste ontwikkelingen. En ik verheug me op het publieksprogramma!"

<http://crossmediaweek.org>

Picnic '06: first Cross Media Week launched in Amsterdam

In the wake of Mayor Job Cohen, the Amsterdam creative industry left for the US West Coast last year so as to promote our city as a business place for new media and IT companies. It has certainly had one result: the Cross Media Week, which has since been renamed Picnic '06. Bas Verhart of Media Republic and Waag Society's director Marleen Stikker had managed to convince the other delegation members that Amsterdam has a lot to offer in the field of the new media and IT, and that the city must promote this more effectively on an international level. Following this trip and all those splendid words about the importance of the creative industry, the city was clearly in need of the right initiative, and that's how Picnic '06 was born.

Marleen Stikker: "The Innovation Platform had charted the strengths of the Amsterdam region during the previous year. The winners of this survey turned out to be the creative industry and - more especially - the new media and IT. The Amsterdam region encompasses an interesting mix: High tech knowledge and super broadband are concentrated at Watergraafsmeer, and the content industry at Hilversum and Amsterdam; moreover, there is an independent, experimental scene of hackers, artists, designers and performers. All these areas have a strong international orientation and are influencing each other in a major way. The only problem is that they don't communicate with each other enough, and we don't benefit properly from the opportunities that are inherent to this unique combination. Our conclusion was that we must introduce these worlds to each other and that they should jointly position themselves at an international level. This mission came at a good moment. Those few, short days led to the belief that we have something very important here, and that the event would be broadly supported by the government, the business world and

the creative industry. Fortunately that's also turned out to be true. We've quickly been able to put together an extremely distinctive program and to raise the necessary financial backing."

PROGRAM

The Picnic '06 programming is in the hands of Monique van Dusseldorp: "The concept is unique in that it goes beyond thinking exclusively in terms of target groups. We're supporting not only creative people and artists but also the business world and policy makers. An important part of the week consists of the congress that must attract approximately one thousand participants. We consciously opted for a broadly based subject: media, entertainment and technology. Technology has developed at an explosive rate; so what are its implications for the entertainment industry? And what role can Amsterdam play in this rapidly changing world?"

CRÈME DE LA CRÈME

Van Dusseldorp was chosen to program Picnic '06 because she had been the successful organiser of such international events as TV Meets the Web. Picnic '06 is to be an annual event, and she emphasises that it will develop over the years. "This year we're concentrating on the congress. Next year we'd like Picnic to exist throughout the city with events and activities."

The Picnic '06 program consists of the crème de la crème of the international new media sector: from Linden Lab - the company behind the sensational, 3-D internet community Second Life - to MySpace.com. User generated content - otherwise known as Web 2.0 - is also playing an important role in Picnic '06. The internet is currently being inundated by users' films, photos and also (for example) news. Blogs have now become an important source for 'serious' journalism, which gratefully draws on the insider knowledge of the countless bloggers on the internet. A number of successful bloggers will also attend the Picnic such as Régine Debatty of We Make Money not Art - which won the prestigious Webby award - along with the marketing guru and blogger Joseph Jaffe. This all goes to show that the phenomenon of blogging is no longer languishing in the shadows but has entered the spotlights.

The mainstream media - the amusements industry - is another theme that will be explored at Picnic '06. This principally concerns TV, film and design. Dr. Michael B. Johnson of the Pixar Animation Studios - which is famed for its pioneering work in digital animation technology with such box office hits as Toy Story and Finding

Bas Verhart & Marleen Stikker

Nemo - will be holding a presentation on creativity versus collaboration, craft versus art, design and technology, and - most especially - the development of a 'unique amusements experience'.

The business models behind the amusements products will be presented by John Underkoffler (who assisted Steven Spielberg on his masterly Minority Report), Gary Carter of FMX and Marko Ahtisaari, who is responsible for Nokia's design strategy.

Monique van Dusseldorp: "I'm glad that we've got such a strong program. We've tried to keep the entry to the congress as low as possible. A series of free lectures with a number of top speakers at the conference has been set up for students. A varied program around the conference has also been developed by our partners. Picnic@Night will be held on Friday evening in conjunction with organisations such as the Paradiso and the Volkskrant newspaper. They are arranging a line-up of artists who use the new media to comment on the news. Mediamatic and Virma are presenting a Machinima evening where gamers can show their films. There's something for everyone."

DOORS OF PERCEPTION

Is Picnic '06 the successor to Doors of Perception?

Marleen Stikker: "Doors of Perception was one of the best conferences ever to be held in the Netherlands and is certainly an inspiration for Picnic '06. Picnic closely resembles Doors in terms of its theme, but has a broader agenda. John Thackera launched Doors from what used to be the Design Institute, and he still organises extremely inspiring and influential gatherings on design and technology. Unfortunately, these tend to

be held in India and England rather than in Amsterdam. He has no longer been able to find the resources for the conference over the past few years. I think that we have brought together a broader coalition for Picnic '06 that will ensure the continuity. John Thackera will also be a speaker at Picnic '06, and I approached him for advice right at the beginning."

In what way is Waag Society involved with Picnic '06?

Marleen Stikker: "Firstly as its initiator. That fits with our role. Creating new connections and exchanging ideas is what we do, and this is not only for our own research and development but also for generating a dialogue between people and organisations.

We will be organising a locative media workshop during Picnic '06 where various projects will be presented. It is also a prelude to next year when we plan to work with Come Out And Play, a street games festival that will be held this year in New York."

(<http://www.comeoutandplay.org>)

So what are your favourites?

"There are too many to mention. I'm very curious about Dan Gillmor, who will be speaking during the People's Media program about the Center for Citizen Media, which he set up in the US. It's an institute that researches and stimulates user-produced media. He argues for a new eco-system for journalism. The track about the Internet of Things will be held on Friday, where scientists and artists will be talking about the latest developments. And I'm also really looking forward to the public programs!"

<http://crossmediaweek.org>

I'MPULSE BEIJING - een uitwisseling

door Floor van Spaendonck

Waag Society's Floor van Spaendonck ging naar Beijing om bij een Europees/Aziatische uitwisselings-workshop haar licht op te steken over dj-cultuur, het mixen van muziek, maar vooral over het mixen van culturen in Azië en daarbuiten.

Asian Underground van een Bengaalse Londenaar, U.K. Garage van een Indonesische Rotterdamse, Goa Trance van een Belgische Beijingse. Het zal duidelijk zijn: het thema van de Europees/Aziatische uitwisseling met 20 dj's die in mei dit jaar in China plaatsvond is immigratie.

De workshop werd gehouden in het Dashanzi Art District in Beijing en was georganiseerd door de European Asian Cultural Foundation (ASEF, gehuisvest in Singapore). Voor mij persoonlijk veel indrukken en invalshoeken om de workshop te benaderen: wat is de waarde van intercontinentale uitwisselingen, hoe verhoudt de muziekindustrie zich tot de niet-commerciële cultuur en is er überhaupt een clubcultuur in Beijing? Dan waren er de discussies tussen de dj's onderling: analoog versus digitaal en wat wisselen dj's eigenlijk uit tijdens een workshop? Behalve dat de uitgenodigde dj's een erg verschillende stijl van draaien hadden lag de nadruk op de intercontinentale uitwisselingen; welke toegevoegde waarde brengt dat met zich mee?

Zes jaar geleden was een van de eerste projecten waarbij ik betrokken was het Sarai-Waag Exchange programma. Waag Society's uitwisseling met het Indi-

ase Sarai is in de afgelopen jaren uitgegroeid tot een omvangrijk Europees-Indiaas platform. Het programma bestond in de eerste jaren uit een praktische uitwisseling waarbij de kennis van open source servers met enthousiaste Linux gebruikers werd gedeeld en toegepast op het systeembeheer van Sarai. Het programma heeft nu een veel bredere basis waarbij geput wordt uit de netwerken van beide organisaties, met meerdere partners en meerdere onderwerpen. Hieruit komen gezamenlijke strategieën voor licentiekwesties, research-uitwisseling en gastresidents voort. Doel is ook om juist de netwerken te versterken en samen te brengen om de gezamenlijke strategieën te verwezenlijken. De ASEF streeft iets dergelijks na.

ASEF uitwisselingen zijn gericht op verkenningen, culturele versterking en uitwisseling van Aziatische en Europese kennis en cultuur. De workshops worden ingezet om meer begrip en kennis van de diverse culturen te krijgen. In Beijing ging het over dj-cultuur maar ook waren er workshops voor dansers, componisten en musici. In een workshop-week wordt er gewerkt aan een eindperformance – voor de dj's bestond het einddoel uit meerdere gezamenlijke optredens in clubs en in het weekend als eindklapper een optreden in Club Tango – een van de grootste clubs van Beijing.

TRICKS OF THE TRADE

Vanini Belarmino – ASEF's organisator van de workshop- wijst mij bij aankomst in Beijing op het grootste verschil met de andere culturele disciplines: het zakelijke karakter. De muziekindustrie,

het commerciële handelen van de clubs en het werk van de dj's vereisen een andere aanpak: dj's zijn nu eenmaal zakenmensen. Dat betekent hard onderhandelen met de clubs en de dj's proberen te paaien: platendraaiers die meedoen aan de workshop krijgen niet voor elke set die wordt gedraaid een honorarium en dus moeten daar andere zaken tegenover staan.

Bijkomend probleem is het vastleggen van de resultaten, dit is helaas niet mogelijk zonder te betalen voor de rechten die op de muziek zitten. Gelukkig verstoort dit niet de workshop: de dj's wisselen kennis en trucs uit in het onderdeel tricks of the trade en zelf organiseren ze onderdelen van de workshop zoals een cursus Pure Data (een grafische programmeertaal met name voor audio en video toepassingen) of scratchlessen. De interesse in de workshops voor het vingervlugge scratchen komt vooral uit China, Engeland en Singapore, maar de Pure Data-interesse uit alle windhoeken: Japan, België, Indonesië om er een paar te noemen. De intercontinentale uitwisseling lijkt al spelenderwijs tot stand te komen.

Het workshopthema Immigratie is ingebracht door redactie- en workshopleider Aleksander Motturi. Aleksander is filosoof en organisator van het Clandestino festival in Gotenburg. Clandestino gaat over het slechten van grenzen en uitwisselen van cultuur vanuit verschillende invalshoeken. Zijn – filosofische – standpunt is dat de migratie van geluid, het mixen van soundtracks de kern is van de kunst van het dj'en. Er bestaan geen geluidsgrenzen. Een dj-workshop is daarmee bij

uitstek een mogelijkheid om een gezamenlijk geluid te maken en verschillende stijlen n achtergronden te mixen qua muziek maar ook wat cultuur betreft.

GAME: THE RECORD SWAP

Het samen werken aan één geluid of de mix van stijlen komt aan bod in het onderdeel waarbij de dj's luisteren naar elkaars werk en vervolgens de platentassen uitwisselen om muziek te draaien (bij Chiara met haar repertoire van Italiaanse jaren '80 muziek kom je dan uit op een ander resultaat dan de Duitse Sickgirls die zich richten op een erg brede mix van muziekstijlen). Twee Britse gast-dj's, Sam Zaman en Ges-E, grote namen uit de Asian Underground-muziekscene (Asian Underground: de term voor een Britse muziekstroming waar dj's van meestal Zuid Aziatische achtergrond moderne dansmuziek mengen met hun etnische muziek) waren uitgenodigd voor masterclasses en het hoofdoptreden in

Club Tango. Met name de enorme kennis van instrumenten en techniek was indrukwekkend. Asian Underground als term wordt door Aleksander Motturi verworpen als verwarrend en stigmatiserend hoewel de muziek ook wel weer symbool staat voor de grenzenloze mix aan cultuur en stijlen in de Engelse clubcultuur.

Elke avond werd er gedraaid in de diverse clubs in Beijing waarbij de volgorde van de dj's nauwkeurig werd uitgekiend. Muziek wordt afgestemd op de locaties en het publiek maar ik leer tijdens deze nachten dat de dj vaak het volume in de zaal niet goed kan inschatten. Het mooiste van de uitwisseling is te ontdekken dat dans en muziek universeel zijn – overal waar we met de groep komen wordt er wel muziek gedraaid – in restaurants staat iedereen binnen een uur te dansen en in het hotel is ondanks de hele dag luisteren en draaien ook in de kamers behoefte aan muziek. Gelukkig be-

staan er oordopjes.

KUNSTEN EN STADSGROEI

Beijing als decor van de workshop is een verhaal en avontuur in zichzelf waarbij je je de hele dag kan verwonderen over de bouwactiviteit, de geweldige energie en de bewondering voor het mengsel van oud en nieuw. Dj'en in de stad Beijing leek erg natuurlijk en logisch, maar de prijzen van de geluidsapparatuur gaven aan dat dit nog een redelijk schaars goed was. Het Dashanzi Art District waar de workshop plaatsvond is het Soho van Beijing aan de rand van de stad. Ongeveer twintig keer zo groot als de Westergasfabriek in Amsterdam en wat ruwer van karakter: een voormalige munitiefabriek waar kunstenaarsateliers en tentoonstellingsruimtes zijn opgezet temidden van kleine fabriekjes en werkplaatsen. Inmiddels is de plek ook ontdekt door de gearriveerde wereld waardoor er ook veel café's en restaurants zijn.

Door de publiciteit die het gebied heeft gekregen is het gevecht voor het behoud van het terrein gewonnen door de kunstenaars maar ook doordat de waardering en de markt voor Chinese hedendaagse kunst enorm is gegroeid. Dat merk je ook tijdens een wandeling over het terrein. De workshop vond namelijk plaats tijdens het jaarlijks Dashanzi International Art Festival, een initiatief van de Franse Berenice Angremy en de Chinese kunstenaar Huang Rui. Groepen toeristen maar ook veel officiële delegaties (waaronder de handelsdelegatie van de gemeente Amsterdam) worden over het terrein rondgeleid. Het festival is dan ook een geweldige combinatie aan tentoonstellingen, dans, film- en geluidswerkshops en andere experimenten. Parallel aan wat er tijdens de dj-workshop aan mixen plaatsvindt maar ook symbool voor de wonderbaarlijke groei van Beijing.

(Foto's: Floor van Spaendonck)

I'mPULSE BEIJING: an exchange/exploration of the art of DJing plus a little urban expansion

by Floor van Spaendonck

Wag Society's Floor van Spaendonck went to Beijing for a European/Asian exchange conference to check out DJ culture, mixing music and – more especially – the mixing of cultures in Asia and beyond.

Asian Underground from a Bengali Londoner, UK Garage from an Indonesian Rotterdammer, Goa Trance from a Belgian resident of Beijing: the theme of the European/Asian exchange - which took place in May with 20 DJs - was 'immigration'. The workshop was held at the Dashanzi Art District in Beijing and was organised by the European Asian Cultural Foundation (ASEF), which is located in Singapore. On a personal level, I found that I could approach the workshop on the basis of a great many perspectives and impressions: what is the value of intercontinental exchange, how does the music industry relate to non-commercial culture, and is there even a club culture in Beijing?

There were also discussions between the DJs such as analogue versus digital and the subjects that DJs talk about during workshops. Apart from the fact that the invited DJs had completely different styles of spinning, the emphasis was on the intercontinental exchange and the kind of added value that this entails.

One of the first projects that I ever participated in was the Sarai Exchange program, which took place six years ago. Wag Society's exchange with the Indian organisation Sarai has developed into an extensive European-Indian platform over the past few years. During its first years, the program consisted of a practical exchange where a knowledge of open source servers was shared with enthusiastic Linux users and applied to Sarai's operating system. The program now has a much broader basis that deploys the networks of both organisations, and involves an increased number of partners and subjects. This results in joint strategies for licence issues,

research exchange and guest residencies. Here, the objective is specifically to reinforce and bring together the networks, and to realise the joint strategies. ASEF is striving to achieve similar goals.

ASEF's exchanges are directed towards exploration, cultural intensification and the exchange of Asian and European knowledge and culture. The workshops are being used to acquire a greater understanding of the various cultures. Although the Beijing conference focused on DJ culture, there were also workshops for dancers, composers and musicians. One workshop week involved working on a final performance, with the ultimate objective for the DJs consisting of a number of joint performances in clubs and - at the top of the bill - a weekend performance at Club Tango, one of Beijing's biggest clubs.

TRICKS OF THE TRADE

When I arrived in Beijing, ASEF's workshop organiser Vanini Belarmino pointed out that the biggest difference with the other cultural disciplines is a sense of commerce. The combination of the music industry, doing business with the clubs and the DJs' work itself necessitates a different approach because DJs are quite simply business people. This means striking a hard bargain with the clubs and trying to appease the DJs: record spinners who participated in the workshop were not paid for every set they spun and therefore had to be compensated in some other way.

An additional problem concerned recording the results; unfortunately this was not possible without paying for the music's rights. Luckily this did not disturb the workshop: the DJs traded their knowledge and tricks in the 'Tricks of the Trade' section, and they also organised parts of the workshop such as scratch classes and the Pure Data course (a graphic programming language for audio and video applications). The interest in the nimble-fingered scratching workshops came mainly from China, England and Singapore, but the Pure Data attracted attention from all corners of the globe including Japan, Belgium and Indonesia, to name but a few. The intercontinental exchange seemed to develop effortlessly.

The workshop's theme of 'immigration' was introduced by Aleksander Motturi, who was also the editorial and workshop director. Aleksander is a philosopher and the organiser of the Clandestino festival in Gothenborg. Clandestino deals with the abolition of boundaries and the exchange of culture from different perspectives. His philosophical point of view

is that the migration of sound - the mixing of soundtracks - is at the heart of both art and DJing. Sound has no boundaries. A DJ workshop is therefore an excellent opportunity for creating joint sound and for mixing diverse styles and backgrounds both in terms of music and culture in general.

GAME: THE RECORD SWAP

Working together on sound or on the mixing of styles was the subject of the section where the DJs listened to each other's work and then exchanged record bags to spin music. Chiara's repertoire of Italian 80s music produced very different results than the German SickGirls, who use an extremely eclectic selection of musical styles.

Two British guest DJs - Sam Zaman and Ges-E - are major players in the Asian Underground music scene in Britain where DJs of mainly South Asian descent mix modern dance music with ethnic music. They had been invited for master classes and to give the main performance at Club Tango. Sam Zaman and Ges-E also possess a vast and impressive knowledge of both instruments and technique. Aleksander Motturi rejected the term 'Asian Underground' as being confusing and stigmatising although the music also symbolises the boundless mix of cultures and styles.

Records were spun each evening at the various clubs of Beijing where the order of the DJs was meticulously planned. The choice of music was adapted to the specific locations and their public but I realised during those nights that the DJ is not always able to judge the correct volume for the space in question. The best thing about the exchange was discovering that dance and music are universal: music was spun wherever we went with the group. In restaurants, everyone was up and dancing within an hour; in the hotel - despite spending the whole day listening to and spinning music - participants still felt the need for music in their rooms. Thank goodness for the existence of earplugs!

ARTS AND URBAN EXPANSION

Beijing as the decor to the workshop was a story and an adventure in itself, where you could spend the entire day in a state of amazement at the construction activities, the incredible energy and in admiring the mixture of the old and the new. DJing in the city of Beijing seems extremely natural and logical but the price of the sound equipment indicated that it was still a relatively scarce commodity. The Dashanzi Art District, where the workshop was held, is the Soho of Beijing and is located at the edge of the

city. Approximately 20 times the size of Amsterdam's Westergasfabriek and of a somewhat rougher appearance, this former factory area includes artists' studios and exhibition spaces amidst a collection of small factories and workplaces. This location has also been discovered by the well-to-do so that there are also a great many cafés and restaurants.

The publicity that the District has received has not only meant that the artists have won the fight to preserve this area but also that the appreciation of Chinese contemporary art has grown enormously along with its market. This is something that you notice when you walk through this area. The workshop mainly took place during the annual Dashanzi International Art Festival, an initiative of Berenice Angremy from France and the Chinese artist Huang Rui. Groups of tourists along with many official delegations - including the trade delegation of the Municipality of Amsterdam - were being given guided tours of the District. The festival is a fantastic mixture of exhibitions, dance, film and sound workshops, and other experiments. As a parallel to the mixing that took place at the DJ workshop, it is also a symbol for Beijing's extraordinary expansion.

(Photographs: Floor van Spaendonck)

OPERATIE SIGISMUND

Met Operatie Sigismund brengen het Drents Archief en Waag Society het archief tot leven voor kinderen van groep 7/8 van het basisonderwijs. Ze raken verwickeld in een spannend verhaal en moeten een collectie beheren tegen allerlei gevaren, zoals vocht, brand, zilvervisjes en inktvraat. Als ze het goed doen, kunnen ze het mysterie van Sigismund oplossen, maar als ze falen...

Operatie Sigismund is geïnitieerd door het Drents Archief; de adventure wordt door Waag Society gerealiseerd. Het project is in ontwikkeling.

In Operation Sigismund the Archive of the province of Drenthe and Waag Society bring the archive to life for children in the higher classes of primary schools. They get pulled in an exiting story and have to protect a collection against all kinds of dangers like dampness, fire, silver-fish and Iron gall ink corrosion. If they do well they can solve the mystery of Sigismund, but if they fail... Operation Sigismund is initiated by the Archive of the province of Drenthe, the adventure is produced by Waag Society. The project is still being developed.

A design for a space in the basement of the Archive of the province Drenthe (Drents Archief). (Design: Janine Huizenga and Bas van Abel)

Een ontwerp voor één van de ruimtes in de kelders van het Drents Archief. (Ontwerp: Janine Huizenga en Bas van Abel)

MEDIAGILDE: EEN CREATIEF ECOSYSTEEM door Sam Nemeth

Eén van de zaken die Pakhuis de Zwijger een unieke ontmoetingsplek gaat maken voor de internationale media-crowd is ongetwijfeld het Mediagilde, dat geafficheerd wordt als creatief ecosysteem waar technostarters op weg worden geholpen. Het gaat hier om een door Waag Society geïnitieerd project dat los staat van de moederorganisatie.

Het Mediagilde heeft al van zich doen spreken door het organiseren van een middag over Innovation Labs, een door de BBC ontwikkelde methode om van een –innovatief– idee, na een kort, intensief traject, een werkbaar plan te maken. In Studio 22 in Hilversum werd in juli een goed bezochte presentatie georganiseerd waar onder andere een van de geestelijke vaders van het Innovation Lab, Frank Boyd, uit de doeken deed hoe zo'n intensieve sessie werkt: "Na twee dagen ligt je project aan stukjes om je heen en heb je nog anderhalve dag om er een succesvol plan van te maken". Overigens is het onderwerp van dit Innovation Lab het streamen (op het internet uitzenden) van HDTV, de nieuwe TV-standaard die van TV-kijken zoets als een bioscoop-ervaring maakt.

De middag liet een aantal van de ambities van het Mediagilde zien: een methode om een idee tot een praktisch plan uit te werken, maar ook vond er uitwisseling van ideeën plaats; het gilde als ontmoetingsplaats. Er was een gemeleerd, multidisciplinair gezelschap aanwezig: wetenschap, techniek en cultuur, allemaal onder één dak.

De directeur van het Mediagilde is Andrew Bullen, Engelsman en veteraan in de nieuwe media en educatie. Als er iets is dat Bullen kenmerkt dan is het doorzettingsvermogen. Zijn hobby is hardlopen en dat beheerst al jaren zijn –niet professionele– leven. Over de jonge Bullen gaat het verhaal dat hij een tijd lid was van twee voetbalclubs. Hij rende van training naar training en vond dat lekker: tot het uiterste van je krachten gaan.

En Bullen is een 'Macher'. Hij zette het Medialab van de Hogeschool van Amsterdam op en reisde daartoe de wereld af om soortgelijke instituten te bezoeken en contacten te leggen. Toen het Medialab er stond was hij toe aan een nieuwe uitdaging en die diende zich aan in de vorm van het Mediagilde. Bullen is momenteel nog gehuisvest in een van de torentjes van het Waaggebouw.

Sfeervol, maar iets totaal anders dan de Zwijger. Bullen: "Ik geloof in de Zwijger. Het gebouw is prachtig maar bovendien is het precies de juiste omgeving om het Mediagilde te starten. Het Muziekgebouw, maar ook de passagiersterminal, het Lloyd hotel, Panama en natuurlijk de televisiebedrijven die er zitten: het is een krachtige mix van bedrijvigheid, cultuur en media. Het voelt goed om daar onderdeel van te zijn en ik kan merken aan de mensen die zich bij ons melden dat ze daar ook gevoelig voor zijn. Een locatie is enorm belangrijk. Het gilde opereert lokaal in een nationaal en internationaal netwerk. Een nieuwe buurt waar duidelijk in wordt geïnvesteerd is aantrekkelijk."

U heeft een visie op het Mediagilde.
"Het woord broedplaats is enigszins beladen, maar ik zie dat zeker als een van onze functies: een plek waar ideeën worden ontwikkeld. Maar ik ben ook dol op de zinsnede 'een creatief ecosysteem voor technostarters'. Het is met nadruk een ontmoetingsplek. En dat bedoel ik heel direct: een fysieke plaats waar mensen uit verschillende disciplines en geledingen van de nieuwe mediawereld elkaar kunnen ontmoeten. Maar dat is een facet. Wat ik ook zeer belangrijk vind is methodiek.

Andrew Bullen

Je kunt mensen wel bij elkaar zetten en zeggen: 'maak er wat moois van', maar als je ze geen methode, geen manier aanbiedt waar ze houvast aan hebben dan heb je grote kans dat het bij een idee blijft. Ideeën zijn er te over, het gaat om de uitvoering, daarin schuilt het genie."

Bestaat er al zoiets?

"Volgens mij is het in ieder geval uniek in Amsterdam, maar waarschijnlijk ook in Nederland. Een fysieke plaats waar wetenschappers, ondernemers uit het midden- en kleinbedrijf maar ook big business, verstrekkers van (risico-) kapitaal, kunstenaars, ontwerpers en mensen uit het onderwijs elkaar kunnen ontmoeten bestaat bij mijn weten nog niet. Wat het uniek maakt is niet alleen het bij elkaar brengen maar zeker ook dat er een methode geboden wordt die resultaatgericht is."

In Studio 22 in Hilversum is het donker. Middenin de behoorlijk grote ruimte staat een enorm scherm waarvoor in een keurig vierkant een aantal stoelen en een spreekgestoelte staan opgesteld. Het vierkant baadt in het licht, wat vreemd contrasteert met het aardedonker van de rest van de

studio. Frank Boyd beheerst de kunst van het spreken in het openbaar tot in de puntjes. Zijn typisch Britse humor relativeert maar maakt ook duidelijk wat de kwaliteiten van Innovation Labs zijn. Als een circusdirecteur loopt Bullen door de zaal, overal besmuikt checkend of de middag volgens plan verloopt. En dat is het geval: de stoelen zijn bezet en het publiek is enthousiast. En dit is nog maar het begin: op 27 september is er een speciale dag met lezingen en workshops, op 20 november volgt het uiteindelijke Lab.

"Het Innovation Lab staat eigenlijk model voor wat het Mediagilde wil gaan doen. Een veelgelaagde, multidisciplinaire samenwerking van mensen met een sterk idee die bereid zijn van elkaar te leren. En dat in een relatief korte tijd, een soort snelkookpan van mooie plannen met nieuwe media", zegt Bullen.

Wat is het profiel van de gezellen (apprentices), de leerlingen van het Mediagilde?

"We richten ons natuurlijk ook op het onderwijs, op afgestudeerden maar met nadruk daar niet alleen op. Het is juist belangrijk dat er ook mensen die geen opleiding maar wel ervaring hebben met innovatieve ideeën meedoen. We hebben dan ook geen leeftijds-grens aan deelname gesteld. Een 40-plusser met een goed idee en enthousiasme is even welkom als een 23-jarige. Doorzettingsvermogen en onafhankelijkheid zijn belangrijk maar ook het vermogen om samen te werken, om in een team het onderste uit de kan te halen. Het portfolio is een crite-

rium maar ook de wil om echt wat te doen met een idee."

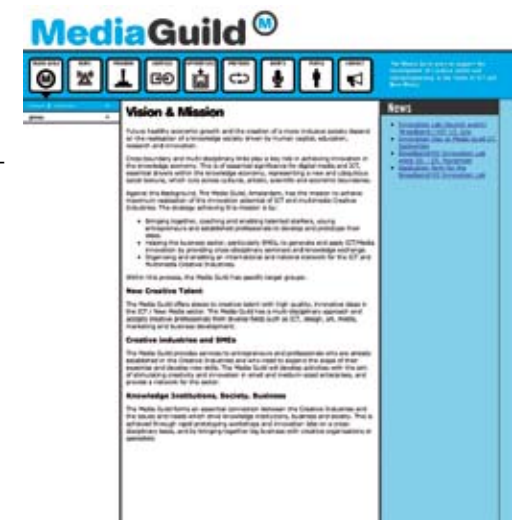
Wat is eigenlijk de capaciteit van het Mediagilde?

"We kunnen 30 tot 40 gezellen intern aan, die werken dus fulltime in het pakhuis, maar extern kunnen er zo'n 100 mensen aan de workshops meedoen. Natuurlijk varieert dat per module. Op dit moment zijn we druk aan het selecteren, er hebben zich de afgelopen maanden al een aantal gegadigden gemeld. Ik wil iedereen in ieder geval persoonlijk spreken, dus het neemt even tijd."

Als ik die avond min of meer toevallig op de Piet Heinkade beland zingt Bullens' stem nog in me na: 'synergie, innovatie...'

De Zwijger rijst boven me uit en ik stel me voor hoe het zal overkomen op mensen die er voor het eerst zijn: een plek met verleden waar aan de toekomst gebouwd wordt. Van kraakpand naar prestige-object.

<http://www.mediagilde.nl>

The Media Guild: A Creative Eco-System

by Sam Nemeth

The Media Guild is one of the initiatives that will undoubtedly turn the Pakhuis de Zwijger warehouse into a unique meeting place for the international media crowd. It is being advertised as 'a creative eco-system' where 'techno-starters' will be given a helping hand. This project is being set up by Waag Society but will be independent of the mother organisation.

The Media Guild has already made itself known by organising an afternoon about the Innovation Lab, a method that was developed by the BBC and where, following a short but intensive working session, an innovative idea is transformed into a feasible plan. This well-attended presentation was held in July at Studio 22 in Hilversum. Here, the activities included an explanation by Frank Boyd - who is one of the Lab's spiritual fathers - of the way in which these sessions work: "After two days, your project will be lying in pieces around you and you will have just one-and-a-half days left to convert it into a successful plan." At this presentation, the Lab's subject consisted of the streaming (broadcasting on the internet) of HDTV, the new television standard that changes watching TV into a cinematic experience.

The afternoon also covered a number of the Media Guild's objectives: a method where an idea can be developed into a practical plan, the exchange of ideas and the Guild's function as a meeting place. There was a varied and multidisciplinary audience that ranged from scientists to the representatives of technology and culture.

Andrew Bullen is the director of the Media Guild: he is English and a veteran of both the new media and education. Bullen has stamina. Jogging is his hobby, and this has dominated his non-professional life for years. There is a story about the young Bullen that for a time he was a member of two football clubs where he had to run from one training session to the next. Testing his strength to the extreme was something that he enjoyed.

Bullen is also a *Macher*. He set up the Medialab at the Hogeschool van Amsterdam and then travelled the world to visit similar institutes and to establish contacts. Once the Medialab had been developed, he was ready for a new challenge and this took the form of the Media

Guild. At present, Bullen is still working in one of the small towers of the Waag building. It's certainly got atmosphere but is also the complete opposite of the Zwijger. Bullen:

"I believe in the Zwijger. The building's great and, what's more, it's exactly the right environment for starting the Media Guild: there's the Muziekgebouw, but also the passengers' terminal, the Lloyd Hotel, Panama and of course the television companies. It's a powerful mix of activity, culture and media. It feels good to be a part of all this and I notice that the people who contact us also sense this. A location is tremendously important. The Guild is operating locally in both a national and an international network. It is located in a neighbourhood that is new and is obviously being invested in, which makes it attractive."

You have a certain vision of what the Media Guild should be.

"The term 'incubator' is somewhat loaded, but I'm sure that that's one of our functions: a place where ideas can be developed. I also love the phrase 'a creative eco-system for techno-starters'. What's more, it's emphatically a meeting place. And I mean that completely directly: a physical place where people from various disciplines and sectors of the new media world can meet each other. But that's just one aspect. I also feel that methodology is essential: you can bring people together and say: 'make something beautiful', but if you don't have a method, if you can't give them something to go on, then there's a real chance that it won't go beyond the idea stage. There are more than enough ideas; the important part is their realisation - that's where the brilliance can be found."

Does something like this already exist?

"I think it's unique not only in Amsterdam, but possibly also in the Netherlands. So far as I know, there is as yet no physical place where scientists, people from big business along with small and medium-sized companies, venture capitalists, artists, designers and educators can meet each other. What makes it unique is not only the bringing together but also the fact that a method is provided that focuses on results."

It was dark in Studio 22. In the middle of this considerable space was an enormous screen in front of which a number of chairs and a podium had been arranged into a neat rectangle. This rectangle was bathed in light, which formed an odd contrast with the pitch black of the rest of the studio. Frank Boyd is an absolute master of the art of speaking in public. His typically

British sense of humour both qualifies and clarifies the Innovation Lab's qualities. Bullen strode around the hall like a circus master, furtively checking whether everything was running according to plan. And it was: the chairs were occupied and the audience was enthusiastic. And that's just the beginning: on 27 September a special day will be organised with lectures and workshops; and finally the Lab will follow on 20 November.

"The Innovation Lab is actually serving as a model for what the Media Guild will achieve. A multi-layered, multi-disciplinary collaboration involving people with strong ideas, who are prepared to learn from each other. And all that will occur within a relatively short time: a kind of pressure cooker of great plans involving the new media", says Bullen.

What is the profile of the apprentices: the Media Guild pupils?

"Of course, we are focusing on education, and on graduates, but also - most emphatically - on other people as well. It is vital that people participate who may not have had an education but do have plenty of experience with innovative ideas. We do not impose any age restrictions. A 40-something person with a good idea and enthusiasm is just as welcome as a 23-year-old. Determination and independence are important but so is the ability to work together so as to come up with the best possible result in a team. The portfolio is a criterion but also the will to achieve something with an idea."

What is the actual capacity of the Media Guild?

"We can manage 30 to 40 internal apprentices. In other words: those who work full time at the warehouse. But up to 100 people can participate in the workshops on an external basis. Of course, this varies according to the module. We're busy selecting at this point. There have been a number of applicants over the last few months, and I want to speak to everyone personally. And this takes time."

When I - more or less by coincidence - end up on the Piet Heinkade that same evening, I found that I could still hear the echo of his voice: 'synergy, innovation...'. The Zwijger towered above me and I imagined what it must be like for the people coming there for the very first time: a place with a past that is building the future; that has gone from being a squat to a prestige property.

<http://www.mediagiilde.nl>

ROBODOCK

Gastcolumn: Ine Poppe

Tegen de tijd dat dit nummer van het magazine verspreid wordt, vindt het negende ROBODOCK Festival plaats op de NDSM-werf in Amsterdam Noord. Op het moment van schrijven hangen er span-doeken in diverse steden, met de tekst: "Dit is mede mogelijk gemaakt door de kraakbeweging". Dat geldt voor ROBODOCK ook. Eerdere edities waren te zien op het gekraakte ADM-terrein. Dit is de tweede keer dat het festival op het NDSM-terrein in Amsterdam Noord plaatsvindt, dat ook eerst gekraakt was. De kraakpandsfeer is overigens nog steeds voelbaar, wat zijn plezierige en nadelige kanten heeft.

De meeste Waagbezoekers zullen ROBODOCK wel kennen: een internationaal festival waar kunst en technologie samenkomen. Kunstenaars, techneuten en theatermakers maken installaties middels hergebruik van schroot, staal en nog veel meer; er zijn voorstellingen, performances en in samenwerking met NEMO vinden er lezingen plaats. Op de website van het festival staat een filmpje dat de sfeer goed weergeeft: het is inspirerend om rond te kijken naar al die verschillende machines, kunstenaars te zien die veelal jaren bezig zijn met het bouwen van robots. Zo kun je er een gemechaniseerde zwerver tegenkomen, maar ook een robothonkbalspeler; door een vuurbal geschoten worden of met je vrienden in flat van badkuipen klimmen, genietend van het war-

me water. De kwaliteit van het getoonde wisselt, maar elk jaar zijn er prachtige werken te zien, soms van iemand met een grote naam zoals Stelarc, die verleden jaar een groot stalen skelet liet zien. Stel je een groot metalen insect voor, waar de kunstenaar binnenin staat, als een menselijke Deus ex machina het gevaarte aanstuurt en laat dansen. Een ander prachtig werk dat ik mij herinner van verleden jaar was een waterprinter, die boven de bar hing en als een ouderwetse printmachine een watergordijn maakte dat op ASCII-art leek.

In 2006 is het thema alchemie, volgens het persbericht: "Van oudsher is alchemie een geheime wetenschap die beoogde met behulp van de 'steen der wijzen' een levenselixer te verkrijgen uit edele metalen. In 2006 wil ROBODOCK onderzoeken of deze wetenschap in de moderne tijd nog actueel is. Zit het levenselixer in de moderne technologieën van deze tijd?" Gelukkig organiseert wetenschapcentrum NEMO weer een lezingenreeks, zodat de bezoeker naast het zien van kunst en theater niet ondergesneeuwd raakt door modieuze pseudo-wetenschap.

ROBODOCK-festival, 20-23 september 2006, NDSM-werf, Amsterdam Noord <http://www.robodock.org>

By the time this issue of this magazine is being distributed, the ninth edition of the ROBODOCK Festival will be well underway at the NDSM wharf in Amsterdam North. Right now, in July 2006, banners are hanging in various cities with the text: 'This was partly made possible by

the Squatters' Movement'. The same also applies to ROBODOCK: previous editions were held at the squatted ADM terrain. This will be the second time that the festival will take place at the NDSM, which was also originally a squat and is still pervaded by that particular atmosphere that is both pleasurable but also has its down sides.

Most visitors to the Waag will already be familiar with ROBODOCK: it is an international festival where art and technology meet. Artists, techs and theatre makers create installations by recycling scrap metal, steel and many other materials; there are not only performances but also lectures, which have been organised in co-operation with the NEMO.

The festival's website includes a short film that provides an accurate impression of the ambience: it is inspiring to look at all the different machines and to see the artists, who have spent many years building robots. You can encounter a mechanised vagrant or a robot baseball player; you can be shot through a fireball or can climb with your friends into a pile of bathtubs so that you can enjoy the warm water. The quality of the exhibited works tends to vary, but each year there are extraordinary pieces that are sometimes made by someone with a famous name such as Stelarc, who showed a large, steel skeleton at the 2005 edition. Imagine a metal insect in which the artist is standing like a human deus ex machina, and who can operate this colossus and make it dance. Another of the best of last year's works was the water printer that hung above the bar and - like an old-fashioned print machine - created a curtain of water that resembled ASCII art.

Alchemy is the theme of the 2006 festival. According to the press release: "From time immemorial, alchemy has been a secret science that aimed at producing an elixir of life from precious metals with the help of the Philosopher's Stone. In 2006, ROBODOCK will investigate whether this science is still relevant to the modern day. Do the latest technologies contain the elixir of life?"

Fortunately the NEMO scientific centre is again organising a series of lectures so - apart from all the art and theatre - the visitor will not be inundated by fashionable pseudo-science.

<http://www.robodock.org>

IMAP- INTEGRATION OF MEDIA ART AND PERFORMANCE

door Floor van Spaendonck

In het Connected programma van Waag Society worden projecten ontwikkeld met genetwerkte kunst: meestal performances die gebruik maken van het internet. Floor van Spaendonck leidt het programma. Hieronder vertelt ze over Imap, een internationaal project waarin video een belangrijke rol speelt.

Een jaar geleden is de samenwerking gestart met het Griekse Amorphy, het Bulgaarse Interspace en het Duitse Interaktions Labor. Het doel was gezamenlijk een voorstelling te ontwikkelen die in Sophia, Athene en Amsterdam plaats zou vinden. Met 14 september 2006 als datum voor de performance is er deze zomer hard gewerkt aan de techniek en de performance zelf tijdens de workshop in de mijnen van Gottleborn (DTSL), de lokatie waar Interaktions Labor jaarlijks de deuren openzet voor grootschalige techy workshops.

Waag Society werd in eerste instantie benaderd om mee te doen vanwege de kinetische objecten die over het internet bestuurd worden die in de performance een grote rol zouden spelen. Maar na de eerste verkennende gesprekken bleek dat er meer behoefte was aan kennis en techniek om een genetwerkte voorstelling te realiseren. Hoe stuurt een performer beelden aan met sensors, kan je live-webcam beelden realtime mixen in al bestaande beelden? Maar vooral: 3 performers op 3 verschillende locaties, hoe komt dat samen? Vragen die

het afgelopen jaar onder handen werden genomen in de workshops die in Athene, Sofia, Amsterdam en Gottleborn werden georganiseerd.

Allereerst werd het scenario opgezet – een rol die voorname bij de Grieken lag en door Sher Doruff van Waag Society en Johannes Birringer van Interaktions Labor van commentaar werd voorzien. Het verhaal gaat over een personage dat door een imaginair labyrint dwaalt en daarbij de gelaagdheid van de maatschappij waarneemt. De inspiratie komt uit de game-wereld, maar ook een reisgids van San Francisco. De beelden van drie steden worden door elkaar gemixt wat een hallucinerend schouwspel oplevert.

Het uiteindelijke resultaat is een personage dat door het spelen van een game haar avatar (het poppetje op internet door wiens of wier ogen je cyberspace in kijkt, de ik-figuur) en zichzelf met elkaar verwart. Vanuit de drie locaties speelt elke performer een karakter: de gamer, de avatar en de verwarde persoon. De drie locaties staan met elkaar in verbinding en de personages vullen elkaar aan in de verhaallijn. In de performance worden beelden van Athene, Sofia en Amsterdam gemixt met live webcambeelden van dezelfde steden waardoor er virtueel ook een geheel ontstaat. Het doet erg aan Second Life - een spel waarbij de speler met een avatar in een 3D-wereld op internet een tweede leven leeft-, denken, waarbij de grens tussen realiteit en virtualiteit ook regelmatig tot verwarring leidt.

Het team in Amsterdam is voor de techniek versterkt met Arjen Keesmaat en voor de performance is de Australische Nancy Mauro Flude ingezet- beide zijn al enige tijd aan het Connected programma verbonden.

Het samenwerken om een voorstelling te realiseren is spannend als je elkaar nog niet kent en zeker als dit op afstand moet gebeuren. Duidelijke afspraken over de taken – wie ontwikkelt wat- en een groep performers en ontwikkelaars die er gezamenlijk verantwoordelijk voor zijn zorgt voor een gemotiveerd team.

<http://www.amorphy.org/imap>

Imap: Integration of Media Art and Performance

by Floor van Spaendonck

Waag Society's Connected program involves developing projects with networked art, which mostly consist of performances that use the internet. The program is directed by Floor van Spaendonck. In the following article, she describes Imap, an international project in which video plays an important role.

A year ago we began to collaborate with Amorphy from Greece, the Bulgarian Interspace and Interaktions-Labor from Germany. The objective here was to develop a joint performance that would be held in Sofia, Athens and Amsterdam. This event has been scheduled for 14 September 2006. Hence, the summer has been spent working on the technology and the actual performance at a workshop that has been held at the Gottleborn (DTSL) mines, which Interaktions-Labor opens up each year for large-scale techy workshops.

Waag Society was initially asked to participate because of the kinetic objects that can be operated across the internet and which were to play a major part in the performance. But following the first

exploratory discussions, it turned out that the real need was for the knowledge and technology that are required so as to be able to produce a networked performance. How does a performer control images with sensors? Can you mix live webcam images with existing ones in real-time? And most importantly: How do you bring together three performers in three different locations? These are questions that have been worked on over the last year at the workshops, which have been organised in Athens, Sofia, Amsterdam and Gottleborn.

First of all the scenario was instigated: a role that was mainly assumed by the Greeks with the necessary commentary provided by Waag Society's Sher Doruff and Johannes Birringer of Interaktions-Labor. The story is about a character wandering through an imaginary labyrinth while observing the various layers of society. Its inspiration came not only from the game world but also from a travel guide to San Francisco. The images of the three cities of Athens, Sofia and Amsterdam are mixed to create a hallucinatory spectacle.

The final result is a character who - by playing a game - confuses herself with her avatar: the small figure on the internet through whose eyes you gaze into cyberspace and who is also the first person narrator. From the three locations, each performer plays a different character: the gamer, the avatar and the confused person. The three locations are linked together and the characters complement each other in the narrative. In the performance, images of Athens, Sofia and Amsterdam are mixed with live webcam images of these cities that create a sense of unity on a virtual level. The whole experience is strongly reminiscent of Second Life: a game where the player lives a dual existence with an avatar in a 3D world on the internet, and where the boundary between reality and virtuality regularly results in confusion. The Amsterdam team has been reinforced with Arjen Keesmaat for the technology and the Australian Nancy Mauro Flude for the performance, both of whom have been involved with the Connected program for quite some time.

Working together on developing a performance is exciting if you don't yet know each other and especially if it all takes place at a distance. Clear agreements about the tasks - about who makes what - and a group of performers and developers who are jointly responsible for the whole process result in a motivated team.

<http://www.amorphy.org/imap>

WIJVERTROUWENSTEMCOMPUTERSNIET.NL

door Sam Nemeth

Het was een gedenkwaardige avond, de elfde juli in het Theatrum Anatomicum. Onder aanvoering van über-geek Rop Gonggrijp was er een borrel georganiseerd om de oprichting van 'wij vertrouwen stemcomputers niet' te bespreken, een ouderwetse actiegroep die het gebruik van de stemcomputer als een bedreiging voor de democratie beschouwt. En met reden, zo bleek enkele dagen ervoor. In het Brabantse dorpje Zeeland (denk daar maar eens even over na) was er bij de laatste verkiezingen gerommeld met een stemcomputer in een verzorgingstehuis. Omdat de computer niets bewaart is er geen bewijs achteraf en is onderzoek naar fraude problematisch. Maar het beste argument tegen de stemcomputer is toch wel dat de dingen nergens voor nodig zijn: een dure non-oplossing voor een non-probleem zegt WWSN op hun website.

GEWOON OP HET KNOPIE DRUKKEN
De zaal liep behoorlijk vol, ondanks het prachtige weer en de wel heel summiere aankondiging op enkele mailinglijsten. Al snel bleek dat er een gevarieerd gezelschap in het onderwerp geïnteresseerd is: ex-kamerleden die voor de Europese Unie toezien op verkiezingen in 'probleemgebieden', politici of zij die het willen worden, journalisten en natuurlijk veel technenuten. En dat is ook wat

de actiegroep zo geloofwaardig maakt: als de types die de software produceren zelf zeggen dat het niet veilig is, dan moet er wat aan de hand zijn.

Rop Gonggrijp zette 'Wij vertrouwen stemcomputers niet' op omdat hij zoals velen afgelopen verkiezingen voor het eerst met een stemcomputer werd geconfronteerd en dacht: "Mmm, dat ziet er niet echt safe uit, maar laat ik toch maar gewoon op het knopje drukken". Daarna bleef er iets knagen. Een idee dat hij samen met wat vrienden uitwerkte in een website die niet veel later leidde tot de borrel van die avond.

EVANGELIST

Nu is Gonggrijp niet onbekend in het wereldje van hackers en activisten. Na het opzetten van het legendarische periodiek Hacktic startte hij Xs4all, oorspronkelijk een initiatief om burgers toegang tot het internet te verschaffen, iets wat tot dan toe vrijwel onmogelijk was. De impact hiervan is nog steeds moeilijk te overzien maar feit is dat hij hiermee internet in ons land introduceerde, ruim voor grote bedrijven vat op het nieuwe medium kregen. Het net is inmiddels zoets als water uit de kraan, Xs4all werd een kwaliteitsprovider en Gonggrijp trok verder. Hij ziet zichzelf meer als bouwer dan als bureaucraat. In een TV-portret dit jaar zegt hij: "Ik werd een soort advocaat van het internet. Er was een algemeen sentiment dat internet slecht was en ik werd in de positie van evangelist van het internet geduwd, iets waar ik echt geen zin in heb."

WE LOST THE WAR

Dus begon hij een aantal bedrijfjes met vrienden, precies zoals in

het begin van Hacktic. Ook was hij betrokken bij het organiseren van grote Nederlandse hackerconferenties en ondertussen werd het internet een grote vergaarbak van vooral commerciële initiatieven. Wat Gonggrijp vooral aan het hart ging was de inperking van burgerrechten op het net en er buiten. Na 9/11 is er het een en ander aan het veranderen op dat gebied. Elektronische post en internetgedrag wordt gelogd, alles op het net kan worden getapt, evenals onze telefoons, Nederland is het meest getapte land ter wereld, en zo zijn er nog een aantal verontroostende ontwikkelingen. Het verleide Gonggrijp eind 2005 tijdens een lezing in Duitsland tot de uitspraak: 'We lost the war', waarmee hij bedoelde dat de strijd voor (digitale-) burgerrechten verloren was.

MAHATMA GANDHI

Niets van dit pessimisme dinsdagavond. Gonggrijp is enthousiast en benadrukt het open karakter van de avond: de eerste bijeenkomst is er om elkaar te leren kennen en vooral te discussiëren over het onderwerp. Op de site staat een uitspraak van Mahatma Gandhi: "first they ignore you, then they laugh at you, then the fight you, then you win".

Gonggrijp zegt als we buiten staan en iedereen naar huis is: "Wat deze mensen nodig hebben is een strijd die ze kunnen winnen. En dit is zoets. Ik hoor van het ex-kamerlid dat hier was dat ze bij de laatste verkiezingen in Amsterdam praktijken zag die ze in het buitenland zeker zou rapporteren omdat ze ongewenst en dus ondemocratisch zijn. Mensen die over de stemcomputer heen hangen om te kijken of het wel

goed gaat', enzovoort. Er is echt iets aan de hand." Maar Gonggrijp plakt er onmiddellijk een Gonggrijpiaans statement tegenaan: "Ik heb er totnogtoe veel tijd in gestoken. Allemaal leuk en aardig, maar natuurlijk is het de bedoeling dat de mensen die we vanavond hier zagen het van me over gaan nemen. Ik kan en wil die kar niet alleen trekken. Alleen als deze beweging breed gesteund wordt maken we een kans."

BONNETJE

Of er brede steun is blijft totnogtoe onduidelijk maar aandacht voor het onderwerp is er zeker: tijdens de borrel werd Gonggrijp telefonisch geïnterviewd door Francisco van Jole in het programma TrosOnline. Opvallend aan het gesprek was overigens dat de tegenargumenten van de uitgenodigde fabrikant van stemcomputers zwak waren. Op de vraag of het niet goed zou zijn als de stemmer een bonnetje zou krijgen als controlemiddel (paper trail heet dat in het jargon) antwoordde Jan Groenendaal van Groenendaal/Nedap, de leverancier van de meeste stemcomputers in Nederland (ongeveer 80% van het totaal): "In de supermarkt krijg je ook een bonnetje, maar daar kijkt geen mens naar". In een land van kruideniers kan die opmerking onmogelijk goed zijn gevallen. Maar er is in dit kader nog een reden om terug te gaan naar het stemmen op een ouderwets briefje: stemmen met de computer is beduidend duurder.

www.wijvertrouwenstemcomputersniet.nl

It was a memorable evening: the 11th of July at the Theatrum Anatomicum. Under the leadership of über-geek Rop Gonggrijp, drinks had been organised to discuss the setting up of WWSN - the abbreviation of *wij vertrouwen stemcomputers niet* ('we don't trust election systems'). It is an old fashioned pressure group that regards the use of the computer for voting as constituting a threat to democracy. And with reason, as had been demonstrated a few days previously. During the last elections, a computer for voting had been interfered with at an old people's home in Zeeland, a village in the Dutch province of Brabant. The fact that these computers cannot save anything means that there is no lasting proof, which in turn makes it difficult to investigate the possibility of fraud. But the most effective argument against the computer for voting is that there is simply no need for it: 'it is an expensive non-solution for a non-problem', to quote the WWSN website.

JUST PRESS THE BUTTON

The hall began to fill up despite the good weather and a somewhat curt announcement on a couple of mailing lists. It soon became obvious that the audience was a mixed bunch of interested parties: former MPs who had monitored elections in 'problem areas' for the European Union, politicians and wannabe politicians, journalists and - of course - a great many techs. And this is what makes the pressure group so credible: what on earth is going on if even the people who produce the software agree that it's unsafe? Rop Gonggrijp founded WWSN because, like many other people, he had first encountered a computer at the recent elections and had thought: "Hmmm, this doesn't exactly look safe but let's just press the button". But something kept bothering him afterwards: an idea that he developed with a couple of friends on a website, and which ultimately led to that drinks evening a few weeks later.

EVANGELIST

Gonggrijp is a well-known player in the world of hackers and activists. After setting up the legendary periodical Hacktic, he founded the Dutch provider Xs4all that originally aimed at providing citizens with access to the internet, something that had been virtually impossible up till that time.

It is still difficult to encompass its impact, but the fact is that he was responsible for introducing the internet to our country long before the major companies could get to grips with the new medium. By now, the internet is as common as water flowing from a tap, Xs4all has become a quality provider and Gonggrijp has moved on. He sees himself as a builder rather than a bureaucrat.

This year, in a TV interview, he remarked: "I effectively became an advocate for the internet. There was a general feeling that the internet was bad, and I got pushed into the role of being its evangelist, which I have no desire to be whatsoever."

WE LOST THE WAR

So he set up a number of small companies with friends, just like in the early days of Hacktic. He also got involved with organising Dutch hackers' conferences, by which time the internet had become a vast repository for what were mainly commercial enterprises. Gonggrijp was particularly affected by the curtailing of civil rights both on the internet and elsewhere. Things have also been changing since 9/11. Electronic mail and internet behaviour are logged and, like our phones, everything can be tapped. In fact, the Netherlands is the most tapped country in the world, and there have been a number of other disturbing developments. As a result, at a lecture in Germany at the end of 2005, Gonggrijp stated: 'We lost the war', by which he meant that the fight for digital civil rights had already been defeated.

MAHATMA GANDHI

However, there was none of that pessimism on that Tuesday evening. Gonggrijp was enthusiastic and emphasised the open character of the event: an initial opportunity to get to know each other and - more importantly - to discuss the subject. There was a quote from Mahatma Gandhi on the website: "First they ignore you, then they laugh at you, then they fight you, then you win". When we were standing outside once everyone had gone home, Gonggrijp remarked: "What these people need is a fight that they can win. Something like this. The ex-MP who was here tonight told me that she saw things happening at the last elections in Amsterdam that she would certainly have reported if they had occurred abroad because they were undesirable and therefore undemocratic. This included people hanging over the machine to see 'whether it's working properly'. Something's definitely wrong here."

But Gonggrijp immediately adds a typically contradictory statement: "I've invested

-continues on page 22

-continued from page 21

a lot of time in all this. That's fine, but of course the idea is that the people we saw here tonight should take the whole thing over from me. I can't and I won't shoulder the load all by myself. Our only chance is if this movement attracts widely spread support."

RECEIPT

Whether that support is forthcoming is as yet unclear, but there is certainly interest in this issue: during drinks, Francisco van Jole of the Dutch TrosOnline program interviewed Gonggrijp by phone. A striking aspect of this discussion was the weakness of the counter-arguments of the election system manufacturer, who had also been invited to participate. In response to a question as to whether it would be a good idea to issue voters with receipts as a monitoring tool (or 'paper trail' as it is known in the relevant jargon), Jan Groenendaal of Groenendaal/Nedap, which supplies approximately 80% of the election systems in the Netherlands, commented: "You're also given a receipt at the supermarket, but nobody ever looks at it." There is no way that this remark will go down well in a nation of grocers. And this in turn constitutes yet another reason for a return to a voting system involving old-fashioned bits of paper: because voting on a computer is considerably more expensive.

<http://www.wijvertrouwenstemcomputersniet.nl>

NIEUWS / News

Waag Society wint Europese prijzen

Op 22 juni vertrokken Waag Society's Henk van Zeijts en Saar van Kouswijk naar Wenen om daar twee Europese prijzen in ontvangst te nemen. Allereerst kreeg de afdeling Creative Learning een oevreprijs, de Comenius Edu Media medaille. Creative Learning onderscheidt zich in Europa door vernieuwende onderwijsprojecten waar technologie wordt gebruikt als instrument om leerlingen te leren zich te uiten. Daarnaast kreeg Waag Society *as such* de Erasmus EuroMedia Sonderpreis, voor het samenbrengen van cultuur, wetenschap, educatie en techniek. De prijsuitreiking viel samen met het tienjarig bestaan van Waag Society en we nemen dan ook de vrijheid dit te zien als erkenning voor tien jaar innovatief denken over en ontwikkelen van nieuwe media.

WAAG SOCIETY WINS EUROPEAN PRIZES

On 22 June, Waag Society's Henk van Zeijts and Saar van Kouswijk travelled to Vienna to be presented with two European prizes. Firstly the Creative Learning department was awarded an oeuvre prize: the Comenius Edu Media medal. Creative Learning has achieved distinction in Europe through its educational projects where technology is used as a tool to teach pupils to express themselves.

In addition, Waag Society has been given the Erasmus EuroMedia Sonderpreis for bringing together culture, science, education and technology. The presentation coincided with Waag Society's tenth anniversary and we took the liberty of regarding this as being the recognition of ten years spent considering and developing the new media in an innovative way. <http://www.comenius-award.net>

Robodock: kunst en technologie puberteit voorbij

In dit nummer vertelt Ine Poppe over Robodock, het robot-kunst festival dat voortkomt uit de kraakbeweging. Inmiddels is Robodock een volwassen evenement dat een geheel eigen sfeer paart aan het beste dat er op dit gebied te vinden is. Het vindt plaats vlak voor Picnic '06 en je zou kunnen zeggen dat Picnic '06 begint waar Robodock ophoudt: het is het ruige, hands-on low-tech broertje dat veel lawaai maakt maar eigenlijk ook heel veel overeenkomsten vertoont.

Het thema dit jaar is alchemie en dat past prima bij de mix van theater, kunst, pyrotechniek, muziek, robotica en technologie dat het festival zo uniek maakt. Op de website wordt uitgebreid gewag gemaakt van de vooruitgang die Robodock boekt en erkenning in de mainstream media. Kortom ambitie die helemaal wordt waargemaakt. Robodock vindt plaats van 20 t/m 23 september op het NDSM-terrein in Amsterdam Noord. Om het half uur gaan er -gratis- ponten achter het CS Amsterdam naar het festivalterrein.

ROBODOCK: ART AND TECHNOLOGY

Ine Poppe has written about Robodock for this issue: the robot art festival that came out of the squatters' movement. Nowadays, Robodock has turned into a grown-up event that combines a one-of-a-kind atmosphere with the very best of this area. The festival will take place just before Picnic '06. In fact, you could even say that Picnic '06 begins where Robodock leaves off: it is the tough, hands-on, low tech little brother who makes a lot of noise but is in many ways very similar. Robodock's theme this year is 'alchemy', and this fits perfectly with the mixture of theatre, art, pyrotechnics, music, robotics and technology that makes this festival so unique. The website covers in detail both Robodock's progress and its recognition by the mainstream media. In short: its objectives have been completely fulfilled. Robodock will take place from 20 to 23 September at the NDSM terrain in Amsterdam North. There are free ferries to the festival, which leave every half hour from the back of Amsterdam's Central Station.

<http://www.robodock.org>

De Zwijger: Waag Society opent twee nieuwe afdelingen

Om nog maar eens een veelgehoord misverstand uit de weg te ruimen: Waag Society verhuist niet geheel naar Pakhuis de Zwijger eind september. Integendeel: er zal maar een klein deel, namelijk de afdeling educatie verhuizen naar het industriële monument aan de Piet Heinkade. Onder de noemer Creative Learning Lab zullen de educatieve medewerkers van Waag Society de theorie aan de praktijk gaan toetsen in een goed geoutilleerd laboratorium. Het is de bedoeling dat er geëxperimenteerd wordt met nieuwe onderwijstechnologie door zowel ontwikkelaars als leerlingen. Daarnaast opent in de Zwijger het Mediagilde, dat creatieve technostarters de weg gaat wijzen bij het opzetten van een eigen bedrijf. In dit Waag magazine een uitgebreid interview met Andrew Bullen, de directeur van het Mediagilde. Een van de eerste activiteiten van het Mediagilde zal het van de BBC overgenomen Innovation Lab zijn

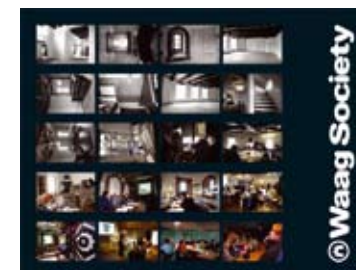
dat vanaf 20 november gehouden wordt.

DE ZWIJGER: TWO NEW DEPARTMENTS

And now to clear up a popular misunderstanding: Waag Society is not about to move in its entirety to Pakhuis de Zwijger at the end of September. On contrary: just one small part - the education department - will be moving into this industrial listed building on the Piet Heinkade. In what is to be known as Creative Learning Lab, Waag Society's education staff members will be testing theory against practice in a well-equipped laboratory. Here, the idea is that both developers and pupils will experiment with new educational technology.

<http://www.dezwijger.nl>

Waag Bazaar

Op 21 juni vierde Waag Society haar tienjarige aanwezigheid in de Waag met een open dag, de Waag Bazaar. De debatten, optredens, demo's en tentoonstelling trokken veel toeschouwers. Voor wie nog eens terug wil kijken op deze geslaagde dag kan hier terecht:

<http://www.waag.org/lustrum>

WAAG BAZAAR

On 21 June, Waag Society celebrated it's 10th anniversary in the Waag with an open house. Debates, performances, demos and an exhibition attracted many visitors that day.

A report of this successful day can be found here:

<http://www.waag.org/lustrum>

COLOFON

WAAG SOCIETY MAGAZINE
No. 5, September 2006

Waag Society
Nieuwmarkt 4
1012 CR Amsterdam
T | +31 (0)20 5579898
F | +31 (0)20 5579880
E | society@waag.org
<http://www.waag.org>

Medewerkers aan dit nummer/
Contributors to this issue:
Bas van Abel, Janine Huizenga,
Ine Poppe, Floor van Spaendonck

Redactie/editor: Sam Nemeth
Vertalingen/translations:
Annie Wright
Opmaak/layout: Ron Boonstra
Drukker/printer: Fokker Printing,
Amsterdam
Omslag/on the cover:
Westergasfabriek (foto/photo:
Sam Nemeth ©©©)

© Waag Society 2006

Mits niet anders vermeld is de
Creative Commons Naamsvermelding-
GelijkDelen Licentie Nederland 2.5 van
toepassing op dit werk.

Except where otherwise noted the
contents of this magazine are published
under the terms of the Creative
Commons Attribution-ShareAlike
Licence 2.5 Netherlands.

AGENDA /Diary

WOENSDAG 26 - ZONDAG 30 SEPTEMBER 2006

Picnic '06 - Cross Media Week op het Westergasfabriekterrein in Amsterdam.
Programma en informatie: <http://www.picnic06.org>

WEDNESDAY 26 SEPTEMBER TILL SUNDAY 30 SEPTEMBER

Picnic '06 - Cross Media Week, Westergasfabriek in Amsterdam. For the program and more information see: <http://www.picnic06.org>

DONDERDAG 27 SEPTEMBER 2006

Innovation Day, Mediagilde, Pakhuis de Zwijger, 10.00-17.00 uur
Lezingen en workshops over BBC's Innovation Labs.

THURSDAY 27 SEPTEMBER 2006

Innovation Day at the Mediagilde, Pakhuis de Zwijger, 10 am - 5 pm. Lectures and workshops on BBCs Innovation Labs.

ZATERDAG 29 SEPTEMBER 2006, 20.30 uur 'PICNIC at Night', Westergasfabriek: met OOGlive, Machinima, een spektakel met modeshow, vj/dj's, performances etc. tot 2.00 uur 's nachts. Entree: € 17,50. Zie: <http://www.picnic06.org>

SATURDAY 29 SEPTEMBER 2006, 8.30 pm: 'PICNIC at Night', Westergasfabriek: with OOGlive, Machinima, a show with VJ/DJs, fashion show and performances until 2 am. Entrance: € 17,50

VRIJDAG 20 - ZONDAG 22 OKTOBER 2006

Blender conferentie in de Waag. Aanmeldingen: <http://www.blender3d.org>

FRIDAY 20 TILL SUNDAY 22 OCTOBER 2006

Blender conference in the Waag building. Participation: <http://www.blender3d.org>

ZATERDAG 4 NOVEMBER 2006, van 19.00 tot 02.00 uur

Museumnacht 2006, Theatrum Anatomicum. Zie : <http://www.n8.nl>

SATURDAY 4 NOVEMBER 2006, from 19.00 till 02.00 hrs.

Museum Night 2006, Theatrum Anatomicum. See: <http://www.n8.nl>

MAANDAG 9 OKTOBER 2006, 21.00 uur: KillerTV: Lloyd Time on Monday.

Lezingen in het kader van de tentoonstelling *Rembrandt: Death, Dissection & Doctors* in het Lloyd Hotel over de Anatomische les van dr. Tulp, Theatrum Anatomicum. Live stream op <http://connect.waag.org>

MONDAY 9 OCTOBER 2006, 9 pm, Theatrum Anatomicum

KillerTV: Lloyd Time on Monday. Lectures on the Anatomic Lesson of dr. Tulp, within the framework of the exhibition 'Rembrandt: Death, Dissection & Doctors' in the Lloyd Hotel. Live stream on <http://connect.waag.org>

WOENSDAG 11 OKTOBER 2006

KillerTV: Rob en de Rebellen met het Einde van Nederland, aflevering 4. Theatrum Anatomicum, aanvang 20.00 uur, toegang gratis

WEDNESDAY 11 OCTOBER 2006

KillerTV: Rob and the Rebels with The End of the Netherlands, part 4. Theatrum Anatomicum, starts 8 pm, entrance free.

20-25 NOVEMBER 2006

HD/Broadband Innovation Lab. Een week met workshops, zie ook : <http://www.mediagilde.nl> (ook voor inschrijvingen)

20-25 NOVEMBER 2006

HD/Broadband Innovation Lab. A week with workshops, see the website for the program and an application form: <http://www.mediagilde.nl>

